

(המשך מעמוד 6)

פתי צריך ללבוש צורה של פדרציה, בה השמור כל מפלגה על ייחודה, אך תשתלב במסגרת משותפת.

הפדרציה לא היתה צריכה רק להפגין כוח בבחירות הקרובות, אלא גם:

● ליצור גורם מרכזי חזק, שיוכל לרשת את מקום מפלגתו של דהיגול אחרי שזה ימות.

● להיות גורם שיהיה שווה בכוחו למפלגה הקומוניסטית הצרפתית האדירה, בתקווה כי בכך תאפשר יהיה ליצור חזית מרכזית סוציאליסטית-קומוניסטית, במתכונת "החזית העממית" בצרפת של שנות השלושים.

אחד בארצו. אולם הקומוניסטים לא התלהבו מכל העניין. הם ידעו כי דפר, אילו היה מגיע לכס הנשיאות, היה הופך למזדנב אמריקאי, בדיוק כמו וילסון הב-ריטי (ראה לעיל). לכן הם מעדיפים את דהיגול, לפחות בענייני-חוץ.

המסקנה: תחת לתת את קולותיהם (כי 20% לדפר, התכוננו הקומוניסטים להעי-מיד מועמד משלהם, למרות שלא יהיו לו סיכויים להיבחר.

אך מכת-המחמת לתקחת דפר ניתנה על-ידי שלוש מפלגות-המרכז עצמן. אחרי דיונים אינסופיים, נסתבר כי אינן יכולות להסכים בינן לבין עצמן על שום נושא חשוב.

השבוע הסיק דפר את המסקנה: הוא ביטל את מועמדותו לנשיאות. ברגע זה נשאר רק מועמד אחד: דהיגול.

ארצות הברית

פרטי בהחלט

"ישראל יכולה לייצר פצצה אטומית תוך כמה חודשים" קרא רוברט ("בוובי") קנדי, בנאומו שנשא השבוע בטינאס. אם לא נפעל במהירות, עלולות פצצות גר-עיניות להופיע במלחמה בין התורכים והיוונים על קפריסין, בין הישראלים וה-מצרים על רצועת-עזה, או בין היהודים והפאקיסטאנים על קאש."*

בוובי לא התכוון להתקיף את ישראל, הוא ביקש להתקיף את לינדון ג'ונסון, למעשה האשים אותו בכך כי בגד במס-רתו העיקרית של ג'ון קנדי המנוח: למנוע את הפצת הנשק הגרעיני בעולם, על-ידי הסכם בין המעצמות הגדולות.

אינך מדבר אמת! יודעי-דבר בואשינגטון ראו בהתקפה זו סיבוב חדש במלחמה המרתקת בין שני האישים, שהפכו שונאים-בנפש. פרטים על שואה זו גודעו השבוע, עם הופעת ספר חדש על בחירת ג'ונסון.*

בשנת 1960 ניסה בוובי קנדי לשכנע את אחיו שלא למנות את ג'ונסון כמועמד לסגן-נשיא. ב-1964, לאחר רצח ג'ון קנדי, גמל לו ג'ונסון, סירב לקבל את בוובי קנדי לאותה משרה עצמה.**

הוא עשה זאת בצורה ניבזית למדי. מספר הספר: ג'ונסון קרא לבוובי, שכתהן אז כשר-המשפטים, הודיע לו כי לא יסכים למועמדותו לסגן-נשיא. היתה זאת שיחה פרטית וסודית.

כעבור כמה ימים הופתע בוובי לשמוע כי הנשיא הזמין אליו שלושה עתונאים, סיפר להם בפרוטרוט את פרטי אותה שיחה סודית, בכוונה ברורה להשפילו. הוא מיהר אל ג'ונסון, מהה בפניו גמרצות.

ג'ונסון הכחיש את הכל. בוובי התרתח, קרא: "אינך מדבר אמת!" ג'ונסון נדהם, התגונן, גימגם ששכח את כל העניין. הוא הבטיח לבדוק ביומנו אם אמנם היתה שיחה כזאת עם העתונאים.

מוסיף הספר: בוובי נזהר מאד שלא לומר יותר מזה באותה הזדמנות. כי בעת השיחה שם לב לכך שבפינה הכוייה פועל רשמקול, וכי ג'ונסון מקליט כל מילה של השיחה — שהיתה גם היא פרטית וסודית.

* הספר הודר לבית הלבן, 1964. מאת תיאודור וייס, הוא המשך לספר הדרך לבית הלבן, 1960, שהופיע גם בעברית.

** סיבה נוספת לשינאה: ביום העברת גופתו של ג'ון קנדי לואשינגטון, אחרי הרצח, התעקש ג'ונסון להצטלם עם הארון בעת הורדתו מן המסוס. בוובי קנדי חנע זאת בכוח, רמז שהוא רואה בכך מכסיס זול של פירסומת עצמית חסרת-מעט. ג'וני-טון לא שכח זאת.

סיגריות TIME למעשני תערובת אמריקאית

פסל החרות בגמל ניו יורק

פילטר ביד המלך • קופסת מכסובב • תוצרת דובק בעימ

פרטום דר' יעקבסון